

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: Ing. M. J.

proti

žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 5. 2021 č. j. MSK 61232/2021, sp. zn. DSH/10288/2021/Zaj, o dopravním přestupku

takto:

I. Žaloba **s e z a m í t á**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 25. 5. 2021 č. j. MSK 61232/2021, sp. zn. DSH/10288/2021/Zaj žalovaný Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a chytrého regionu zamítl

Shodu s prvopisem potvrzuje

odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Frenštát pod Radhoštěm č. j. OD/11926/2021/kvran ze dne 26. 4. 2021. Uvedeným rozhodnutím správního orgánu I. stupně bylo rozhodnuto tak, že žalobce je vinen tím, že dne 23. 8. 2019 kolem 17:15 hodin ve Frenštátě pod Radhoštěm na ul. Pod Šenkem u kruhového objezdu ve směru do centra města jako řidič vozidla Škoda Octavia, RZ X, držel při řízení vozidla v ruce mobilní telefon. Výše uvedeným jednáním porušil ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o silničním provozu“) a formou úmyslu se dopustil přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 téhož zákona. Za přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 1 500 Kč a dále mu byla uložena povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1 000 Kč.

2. Žalobce proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaného podal včasnou žalobu, ve které namítal, že žalovaný ani správní orgán I. stupně nezkoumali skutková zjištění přestupku, a to technickou stránku výhledových poměrů zasahujících policistů včetně nesrovnalostí v jejich výpovědích. Žalobce namítal, že ze správního spisu vyplývá, že někdy policisté uváděli, že držel hovorové nebo záznamové zařízení a někde už konkrétně, že držel mobilní telefon. Nepřesně oba policisté uvedli, že držel mobilní telefon na vzdálenost pokrčené paže či na půl paže, přičemž paži nejde pokrčit. Oba policisté dále zcela rozdílně uvedli, z jaké vzdálenosti od kruhového objezdu sledovali údajný žalobcův přestupek, kdy jeden policista uvedl vzdálenost 30 m a druhý uvedl vzdálenost 5 m. Žalobce dále ve své žalobě předeštel to, zda vůbec zasahující policisté mohli vidět do předmětného auta a navíc dodal, že si přidržoval desky, na kterých měl adresy osob a plánek. Žalobce namítal, že byl krácen na svém právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí i na jeho právu činit úkony a navrhopat důkazy, když správní orgán I. stupně nevydal usnesení o určení lhůty podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, které po něm vyžadoval žalovaný. Žalobce chtěl ve správním řízení pokračovat ve své obhajobě, hodlal za účasti znalce provést vyšetřovací pokus, přičemž pro něj byla důležitá informace, do kdy bude mít možnost své právo uplatnit.
3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Ve svém písemném vyjádření k podané žalobě ze dne 28. 7. 2021 popíral oprávněnost všech shora uvedených žalobních bodů.
4. Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 5. 2021 č. j. MSK 61232/2021, sp. zn. DSH/10288/2021/Zaj, připojeného správního spisu žalovaného téže spisové značky, jakož i z připojeného správního spisu Městského úřadu Frenštát pod Radhoštěm sp. zn. OD/22900/2019/kvran – 4719/2019 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ustanovení § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného v souladu s ustanovením § 75 odst. 1, 2 s.ř.s.
5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu správního

orgánu I. stupně vzal v daném případě krajský soud za prokázány následující skutečnosti:

- z oznámení přestupku ze dne 23. 8. 2019, že žalobce jako řidič osobního automobilu Škoda Octavia, RZ X, dne 23. 8. 2019 v 17:15 hodin držel hovorové nebo záznamové zařízení za jízdy v ruce. Žalobce přijížděl od Kopřivnice, kdy po ul. Pod Šenkem ve Frenštátě pod Radhoštěm směrem do centra města držel hovorové zařízení. Žalobce do tohoto oznámení uvedl: „*nesouhlasím s vyjádřením Policie ČR, že jsem držel telefon nebo záznamové zařízení v ruce.*“ Toto oznámení vlastnoručně podepsal;
- z úředního záznamu ze dne 23. 8. 2019 č. j. KRPT-200445-1/PŘ-2019-070411, že dne 23. 8. 2019 vykonávala policejní hlídka dohled nad bezpečností silničního provozu v ulici Pod Šenkem ve Frenštátě pod Radhoštěm, kdy si povšimli projíždějícího osobního motorového vozidla Škoda Octavia 5E, RZ X, které jelo po uvedené ulici směrem do centra Frenštátu pod Radhoštěm. Řidič tohoto vozidla zřetelně držel v pravé ruce mobilní telefon, kdy ho měl od sebe tak, aby mohl číst nebo psát SMS zprávy. Řidič vjel na kruhový objezd a vyjel opět čtvrtým výjezdem z kruhového objezdu zpátky směrem na Kopřivnici. Toto bylo v čase 17:10 hodin. Při odjezdu a následném vrácení se zpět si řidič povšiml hlídky, schoval mobilní telefon a pokračoval v jízdě. Hlídce se nepodařilo řidiče zastavit z důvodu velké hustoty provozu. V čase 17: 15 hodin opět vozidlo Škoda Octavia jelo okolo hlídky, kdy řidič tohoto vozidla opětovně držel za jízdy v ruce telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení, které měl v pravé ruce v poloze od sebe tak, aby mohl číst nebo psát SMS zprávy. Hlídce se podařilo vozidlo zastavit předepsaným způsobem. Jako řidič byl ztotožněn žalobce;
- z příkazu ze dne 10. 10. 2019 vydaného správním orgánem I. stupně, že byl žalobce uznán vinným tím, že dne 23. 8. 2019 kolem 17:15 hodin ve Frenštátě pod Radhoštěm na ul. Pod Šenkem u kruhového objezdu ve směru do centra města jako řidič vozidla Škoda Octavia, RZ X, držel při řízení vozidla v ruce mobilní telefon. Tím porušil ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu a formou nedbalosti se dopustil přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 téhož zákona. Proti tomuto příkazu podal žalobce včasný odpor;
- z předvolání k ústnímu jednání ze dne 14. 11. 2019, že správní orgán I. stupně předvolal žalobce k ústnímu jednání na den 11. 12. 2019 v 9:00 hodin. K tomuto jednání správní orgán I. stupně zároveň předvolal zasahující policisty pprap. J. Č. a pprap. Ing. P. K.;
- z protokolu o ústním jednání ze dne 11. 12. 2019, že se k tomuto jednání dostavil zmocněnec žalobce – Mgr. Ing. M. S., který uvedl, že zašle písemné stanovisko do 15 dnů. U tohoto jednání byl vyslechnut jako svědek zasahující policista pprap. J. Č., který uvedl, že měli dopravně bezpečnostní akci na ulici Pod Šenkem. Vozidlo žalobce přijíždělo ve směru od Kopřivnice směrem do centra, když kolem nich auto přijíždělo, tak žalobce držel v ruce telefon v poloze pro čtení nebo psaní SMS zpráv. Vozidlo vyjelo na kruhový objezd a vyjelo opět čtvrtým výjezdem, kdy se vracelo

zpátky do Kopřivnice. Ví, že si jich žalobce všimnul, telefon schoval dolů a pokračoval zpátky na Kopřivnici. Z důvodu provozu nebylo možné vozidlo zastavit. Poté, asi za 5 minut, kolem nich vozidlo projíždělo s žalobcem znovu, a to ze směru od Kopřivnice na centrum Frenštátu. Žalobce opětovně držel mobilní telefon ve stejné poloze - v pravé ruce a pokračoval druhým výjezdem z kruhového objezdu směrem do centra. Vozidlo poté zastavili. Sdělili žalobci, co se mu klade za vinu, čeho se dopustil. Nejprve potvrdil, že skutečně došlo k tomu, že držel hovorové nebo záznamové zařízení, ale pak řešení přestupku blokově na místě odmítl. Žalobce uvedl, že si nemůže dovolit přijít o body, že si to na městském úřadu vyřídí ke svojí spokojenosti. Žalobce byl ve vozidle sám. Stáli v ulici Pod Šenkem před kruhovým objezdem na odstavném parkovišti kolmo k hlavní silnici, do vozidel viděli dobře, byl jasný slunečný den. Vzdálenost byla asi 4 m. Na otázky svědek mj. odpověděl, že vzdálenost od kruhového objezdu, kde stáli, když přestupek sledovali, byla asi 30 m. Vzdálenost očí žalobce od hovorového zařízení byla na pokrčenou paži, tak aby si mohl číst. Žalobce jel pomalu, asi 20 - 30 km/h. Dále byl vyslechnut zasahující policista Ing. P. K., který uvedl, že byli na ulici Pod Šenkem naproti Penny Marketu na odstavné ploše. Žalobce kolem nich projel ve směru od Kopřivnice. Při projíždění bylo vidět, že má v pravé ruce mobilní telefon nebo jiné zařízení. To však neměl u ucha jako by volal, ale měl ho před tváří, jako by si četl. Vjel na kruhový objezd a čtvrtým výjezdem se vracel zpátky směrem na Kopřivnici, při projíždění kolem jejich hlídky si jich všimnul, telefon sklopil a pokračoval v jízdě směr Kopřivnice. Chtěli za ním s kolegou vyjet, ale z důvodu hustoty provozu se jim vyjet nepodařilo, zůstali stát. Žalobce se do pěti minut vracel zpátky, pokračoval na kruhový objezd, opět kolem nich projel ve stejné vzdálenosti, oni se vůbec se služebním vozidlem neposunuli, opět měl v té samé v ruce mobilní zařízení, opět něco četl. Poté se za žalobcem rozjeli a zastavili ho naproti muzea na ulici Horní. Když mu bylo sděleno, čeho se dopustil, žalobce uvedl, že si je vědom přestupku, ale nesouhlasí s blokovým řízením na místě, že nemůže přijít o body. Když stáli na odstavné ploše, viděli žalobce kolem nich projíždět na vzdálenost 3-4 m. Na otázky odpověděl, že od kruhového objezdu stáli asi 5-6 m, přestupkové jednání žalobce pozorovali ze služebního vozidla. Vzdálenost očí žalobce od hovorového zařízení byla na půl paži, 20 - 30 cm;

- z písemného stanoviska k ústnímu jednání ze dne 3. 1. 2020, že se žalobce k projednávanému přestupku podrobně vyjádřil;
- dne 29. 1. 2020 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí o přestupku žalobce, proti tomuto rozhodnutí si žalobce podal odvolání. Žalovaný rozhodnutí správního orgánu ze dne 29. 1. 2020 zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení;
- následně dne 2. 6. 2020 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí o přestupku žalobce, proti tomuto rozhodnutí si žalobce podal odvolání. Žalovaný rozhodnutí správního orgánu ze dne 2. 6. 2020 zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení, neboť po stránce procesní shledal nedostatek ve skutečnosti, že po zrušení prvního prvostupňového rozhodnutí a vrácení věci správnímu orgánu k novému projednání, správní orgán neuvědomil žalobce se změnou formy zavinění, přestože se jednalo o změnu z nedbalosti na úmysl, tedy horší formu zavinění, a před vydáním

rozhodnutí nedal správní orgán žalobci možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí dle ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu a neuvědomil jej o tom, do kdy bude mít možnost toto své právo uplatnit;

- z vyrozumění o změně formy zavinění a seznámení se s podklady rozhodnutí ze dne 2. 9. 2020, že správní orgán I. stupně sdělil žalobci změnu formy zavinění z nedbalosti na úmysl a poučil ho dle ust. § 36 odst. 3 správního řádu;
- dne 10. 9. 2020 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí o přestupku žalobce, proti tomuto rozhodnutí žalobce podal odvolání. Žalovaný rozhodnutí správního orgánu ze dne 10. 6. 2020 zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení, neboť dle názoru žalovaného měl správní orgán I. stupně před vydáním rozhodnutí vyzvat žalobce k uplatnění svého práva podle ust. § 36 odst. 3 správního řádu a usnesením podle ust. § 39 odst. 1 správního řádu žalobci stanovit přiměřenou lhůtu k seznámení se před vydáním rozhodnutí s podklady pro vydání rozhodnutí a vyjádřit se k nim, což však správní orgán I. stupně neučinil;
- z vyrozumění o změně formy zavinění a seznámení se s podklady rozhodnutí ze dne 11. 3. 2021, že správní orgán I. stupně sdělil opětovně žalobci změnu formy zavinění z nedbalosti na úmysl a poučil ho dle ust. § 36 odst. 3 správního řádu, kdy dále uvedl, že žalobce může nahlédnout do spisu u odboru dopravy Městského úřadu Frenštát pod Radhoštěm, a to dne 31. 3. 2021 v 9:00 hodin, popř. v náhradním termínu dne 7. 4. 2021 v 9:00 hodin;
- z přípisu ze dne 7. 4. 2021, že žalobce sdělil správnímu orgánu I. stupně, že je zaskočen pouze dvěma daty, kdy se může k seznámení s podklady rozhodnutí dostavit. V pouhých dvou termínech se opakuje pouze dopolední čas, což není vyhovující s ohledem na běžné dopolední pracovní vytížení. Nicméně hodlá využít seznámení se s podklady, ovšem nikoliv pouze v dopoledních časech. Je proto namístě, aby správní orgán postupoval tak, aby seznámení obviněného mohlo být realizováno bez jakýchkoliv problémů;
- dne 26. 4. 2021 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí o přestupku žalobce.

Součástí správního spisu je odvolání žalobce ze dne 3. 5. 2021 O tomto odvolání, jak je výše uvedeno, rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím.

6. V projednávané věci krajský soud především postupoval v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 věty první s.r.s., podle kterého soud přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů. K jednotlivým žalobním bodům uvedeným v žalobě žalobce uvádí krajský soud následující:
 - žalobce namítal, že žalovaný ani správní orgán I. stupně nezkoumali skutková zjištění přestupku, a to technickou stránku výhledových poměrů zasahujících policistů včetně nesrovnalostí v jejich výpovědích. Podle ust. § 7 odst. 1 písm. c)

zákona o silničním provozu „řidič nesmí při jízdě vozidlem držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení“. K žalobním námitkám týkajících se skutkového stavu a výpovědi zasahujících policistů krajský soud uvádí, že prvoinstanční správní orgán se věcí podrobným způsobem zabýval a hodnotil také výpovědi zasahujících policistů, jak je zřejmé z odůvodnění jeho rozhodnutí (viz rozhodnutí Městského úřadu Frenštát pod Radhoštěm č. j. OD/11926/2021/kvran ze dne 26. 4. 2021), přičemž ke stejným závěrům jako správní orgán I. stupně dospěl i žalovaný, který také svědecké výpovědi obou vyslychaných policistů náležitě odůvodnil a uvedl, proč výpovědím policistů uvěřil. Krajský soud se s jejich závěry plně ztotožňuje, a proto na ně v dalším i plně odkazuje, neboť jinak by jen jinými slovy opakoval totéž. Krajský soud proto dospěl k závěru, že přestupkové jednání žalobce bylo dostatečně prokázáno. Oznámení přestupku ze dne 23. 8. 2019, úřední záznam ze dne 23. 8. 2019 a důkaz svědeckou výpovědí zasahujících policistů pprap. J. Č. a pprap. Ing. P. K. byly za daného stavu dostatečné k objasnění skutkového stavu věci. Oba zasahující policisté shodně uvedli, že stáli se služebním vozidlem na odstavném parkovišti (ploše) v blízkosti kruhového objezdu, když uviděli žalobce, jakožto řidiče vozidla, který držel v pravé ruce mobilní telefon, který měl před tváří v poloze pro čtení. Toto pozorovali dle názoru zdejšího soudu z přiměřené vzdálenosti (shodně policisté uvedli vzdáleno 3-4 m) po určitý časový interval, tudíž je velice nepravděpodobné, že by se ve svém pozorování policisté mýlili. Krajský soud hodnotí výpovědi policistů za přesvědčivé a věrohodné, přičemž jejich výpovědi netrpí žádnými nedostatky, které by zakládaly důvodné obavy o jejich nestrannost (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 7. 2014 č. j. 10 As 108/2014-25). Krajský soud tvrzení žalobce, že se daného přestupku nedopustil a že držel v ruce „*tvrdé desky s adresami osob a plánkem*“, neuvěřil, neboť je vysoce pravděpodobné, že osoba, které postih za přestupek hrozí, není ve věci nestranná a bude tedy tvrdit pouze takové skutečnosti, které jí jsou ku prospěchu na rozdíl od předpokladu nezainteresované výpovědi policistů. Žalobcem předložené fotografie (obrázky) nesvědčí o situaci v době a v místě spáchání přestupku. K namítanému tvrzení žalobce, že policisté uváděli, že držel hovorové nebo záznamové zařízení a někde už konkrétně, že držel mobilní telefon, krajský soud podotýká, že citované ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu neobsahuje pojem mobilní telefon, který se dá samozřejmě označit i jako hovorové či záznamové zařízení, přičemž ve svých výpovědích a v úředním záznamu ze dne 23. 8. 2019 policisté konkrétně uvedli, že žalobce držel mobilní telefon (telefonní přístroj), což je zcela v pořádku. K namítanému rozporu, že jeden ze zasahujících policistů uvedl vzdálenost služebního vozidla od kruhového objezdu 5-6 m a druhý 30 m, což je samozřejmě velký rozdíl, jak správně uvedl žalobce, z výpovědí policistů nelze seznat, jestli mysleli nejbližší místo kruhového objezdu, jeho střed či místo nejvzdálenější od jejich služebního vozidla. Podstatné je to, že policisté shodně uvedli, že přestupkové jednání žalobce viděli ze vzdálenosti 3-4 m. Na věrohodnosti svědeckých výpovědí nemůže mít vliv ani to, že policista nesprávně použil označení vzdálenosti mezi očima žalobce a mobilním telefonem „*na pokrčenou paži*“, neboť z výpovědí policistů jednoznačně vyplývá, že žalobce držel mobilní telefon před obličejem v takové vzdálenosti, aby si z něho mohl číst. Žalobce poukázal na to, že v žalobou napadeném rozhodnutí je uvedené, že „*tvrzení žalobce a policistů jsou protichůdná a*

nezbývá, než se přiklonit na jednu stranu“. S ohledem na závěry žalovaného uvedené v žalobou napadeném rozhodnutí je nutné uvést, že se jedná o neobratné a nesprávné vyjádření žalovaného, neboť žalovaný nevyloučil možnost zastavení řízení v případě, kdy i po provedení všech relevantních důkazů zůstanou pochybnosti o skutkovém stavu, což se však v projednávaném případě nestalo. Skutečnost, že žalobce při řízení vozidla držel v pravé ruce mobilní telefon, byla v důkazním řízení nezvratně prokázána;

- žalobce namítal, že byl krácen na svém právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí i na jeho právu činit úkony a navrhopvat důkazy, když správní orgán I. stupně nevydal usnesení o určení lhůty podle ust. § 39 odst. 1 správního řádu, které po něm vyžadoval žalovaný. Žalobce chtěl ve správním řízení pokračovat ve své obhajobě, hodlal za účasti znalce provést vyšetřovací pokus, přičemž pro něj byla důležitá informace, do kdy bude mít možnost svého práva uplatnit. Podle ust. § 36 odst. 1 správního řádu nestanoví-li zákona jinak, jsou účastníci oprávněni navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí; správní orgán může usnesením prohlásit, dokdy mohou účastníci činit své návrhy. Podle ust. § 36 odst. 3 věty první správního řádu nestanoví-li zákona jinak, musí být účastníkem před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal. Je třeba tedy rozlišovat právo navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy (ust. § 36 odst. 1 správního řádu) a právo vyjádřit se k podkladům rozhodnutí (ust. § 36 odst. 3 správního řádu). Žalobce byl náležitě poučen v předvolání k ústnímu jednání ze dne 14. 11. 2019 o právu navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí. Toto právo nebylo omezeno správními orgány žádnou lhůtou či termínem, tudíž na něm nemohl být žalobce krácen. Jestliže žalobce opakovaně uváděl, že hodlá za účasti znalce provést vyšetřovací pokus, nic mu v tom nebránilo, přičemž ani ve své žalobě neuvedl, zda byl tento pokus proveden, případně s jakým výsledkem. Žalobce dále namítal, že správní orgán I. stupně měl vydat usnesení podle ust. § 39 odst. 1 správního řádu, kterým by mu stanovil přiměřenou lhůtu k seznámení se před vydáním rozhodnutí s podklady pro vydání rozhodnutí a k možnosti vyjádřit se k nim, přičemž právě žalovaný správní orgán I. stupně k tomu zavázal ve svém zrušujícím rozhodnutí ze dne 18. 11. 2020. K této žalobní námitce krajský soud uvádí, že podle ust. § 76 odst. 1 správního řádu správní orgán rozhoduje usnesením v případech stanovených zákonem, ovšem ust. § 36 odst. 3 správního řádu pro sdělení účastníkům řízení, že mají možnost před vydáním rozhodnutí se ve věci vyjádřit k podkladům rozhodnutí, nepředepisuje formu usnesení. Nic na tom nemění ani ust. § 39 odst. 1 správního řádu, vztahující se ke lhůtám pro provedení úkonu. Toto ustanovení totiž nelze vykládat v tom smyslu, že správní orgán musí při stanovení jakékoli lhůty použít vždy usnesení (přiměřeně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 4. 2016, č. j. 3 Azs 143/2015 – 37). Správní orgán I. stupně vyrozuměl žalobce přípisem ze dne 11. 3. 2021, že má možnost se před vydáním rozhodnutí vyjádřit k jeho podkladům, popř. navrhopvat jejich doplnění, přičemž také uvedl, že žalobce může nahlédnout do spisu u odboru dopravy Městského úřadu Frenštát pod Radhoštěm, a to dne 31. 3.

2021 v 9:00 hodin, popř. v náhradním termínu dne 7. 4. 2021 v 9:00 hodin. Vyrození bylo žalobci doručeno do datové schránky dne 11. 3. 2021. Až dne 7. 4. 2021 žalobce sdělil správnímu orgánu I. stupně, že mu dopolední čas s ohledem na běžné dopolední pracovní vytížení nevyhovuje. Nicméně hodlá využít seznámení se s podklady. Krajský soud musí konstatovat, že správní orgán I. stupně nepochybil, když žalobce vyrozuměl o jeho právu dle ust. § 36 odst. 3 správního řádu přípisem, ve kterém mu stanovil dva termíny, přičemž ze správního spisu nevyplývá a ani to žalobce netvrdí, že by mu správní orgán I. stupně bránil k uplatnění jeho práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před jeho vydáním. Žalobce tedy byl zcela určitým způsobem informován o tom, že se může s podklady pro vydání rozhodnutí seznámit.

7. Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud shledal žalobu žalobce jako nedůvodnou a v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl, přičemž v této věci rozhodl rozsudkem bez jednání se souhlasem účastníků řízení podle § 51 odst. 1 s.ř.s.
8. Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné prokazatelné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 1. 11. 2021

JUDr. Petr Indráček
samosoudce